

V diplomové práci na téma Výuka o holocaustu na pražských základních školách jsem se zabývala současným stavem znalostí žáků devátých ročníků základních škol na téma holocaust, Terežín a antisemitismus.

Jejich znalosti jsou jistě širší, než tomu bylo v 90. letech v porevoluční době. Žáci dnes znají význam termínů jako je holocaust, dokážou Terežínu přiřadit správně jeho válečný význam a v omezenější míře si dokáží poradit i s Osvětím a antisemitismem. Je ale problematické chtít po dětech před ukončením základního vzdělávání odpovídat na otevřené otázky a svými slovy charakterizovat pojem, se kterým ve škole pracovaly.

Empirická sonda podala informaci o spíše kritickém stavu v otázce sympatií k rasismu, především vůči romské populaci. Ukázalo se, jak moc je důležitá odborná příprava a

, "\
c#"~', ~

také lidský přístup učitele při výuce společenskovedních předmětů, jakými jsou dějepis a občanská výchova a práce s dětmi při osobnostní a sociální výchově a multikulturní výchově.

V empirické sondě jsem místy postrádala důkladnou demografii žáků, kteří se dotazníkového šetření zúčastnili. Bylo by dobré znát typologii domácností, ze které respondenti pocházejí. Jde především o zaměstnání a vzdělání rodičů a zda jde o úplnou nebo neúplnou rodinu. Domnívám se tak proto, že vzdělání rodičů hraje podle sociologických průzkumů prvořadou roli ve výchově a následně i ve vzdělávání dítěte. S tím souvisí také přejímání názorů rodičů a rodinných zvyklostí. Především v otázce sympatií k rasismu a v uvádění zdrojů informací o holocaustu by tato záležitost hrála významnou roli.

Pro budoucí práci s touto problematikou bych také ráda věděla, kolik učitelů základních škol v Praze absolvovalo odborný seminář nebo kurz určený pedagogům a jak se potom liší znalosti žáků v závislosti na této skutečnosti.